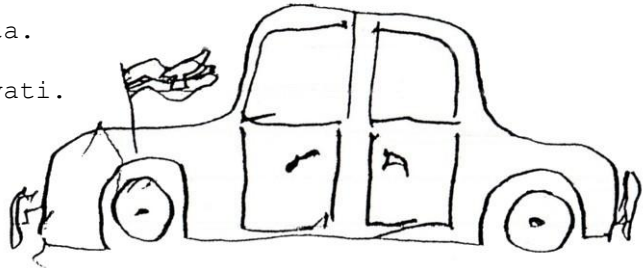

Žika Gardinovački - Čovek od istine

Omiljene izreke:

Svaki uspeh je 99% rada i 1% talenta.
Svaki sistem je bolji od nikakvog.
Rad je obaveza koja se mora izvršavati.
Ko ne radi ne može da jede.
Teror beli!
Stroga vika na vojnika!
Hrišćanstvo je uterivano mačem!
Popovi u boga ne veruju.
Verujem u čoveka.
Nikad se nemoj zaklinjati - neka tvoja reč bude dovoljna.
Biće kako knjaz zapoveda.
Hajde da se dogovorimo da bude kako ja kažem!
Neću da budem protiv, hoću da budem za.

Voleo je francusku kulturu i ruski senzibilitet.
Bio je kivan na katolike, Mađare, Bugare i Antu Markovića.
Smatrao je da je car Dušan kriv za sve jer je morao prvo da učvrsti vlast a tek posle da ide u nova osvajanja.

Matematiku je smatrao najvrednijom od svih nauka.
Smatrao je da svaki čovek mora da preuzme odgovornost za svoje odluke.
Smatrao je da ne treba ići linijom manjeg otpora, kao i da kad nešto započneš treba to i da završiš.

Deklarisao se kao Srbin.

Znao je da kaže da je nacionalna manjina u rođenoj kući jer je 1971, kad je donet zakon da se već od 15. godine građani mogu sami izjašnjavati o nacionalnoj pripadnosti, pored supruge Crnogorke dobio i jednu Jugoslovenku i još jednu Crnogorku (druga se na sledećem popisu vratila među Srbe).

Poštovao je majku i ženu, štitio decu, oca smatrao osloncem porodice.
Očekivao je da se njegova reč poštuje.

U SKOJ je ušao sa 15 godina. Radio kao ilegalac i bio u logoru za političke krivce (1943/44). Posle Drugog svetskog rata učestvovao je u obnovi i izgradnji; radio na osmišljavanju i organizaciji nekoliko radnih kolektiva kao i u mnogim projektima elektrifikacije zemlje; bio je jedan od vodećih stručnjaka naše elektroprivrede i privrede uopšte.

Govorio je da je triput `zglajznuo` u Beogradu: 1) 1959, kada je otišao sa pozicije glavnog elektroinspektora za Vojvodinu; 2) 1966, kad je smenjen bez rešenja sa mesta pogonskog direktora EDB; 3) 1973, kada je skinut sa pozicije generalnog direktora `Minela` kao tehnomenadžer i isključen iz SKJ - u vreme obračuna sa `anarholiberalima` (Marko Nikezić, Mirko Čanadanović).

Govorilo se da je to zbog toga što nije hteo da ulaže novac u fudbal.

U starosti je najviše vremena provodio u selu Paštrić, z.p. Mionica.
Umro je 2009. u 85-toj godini.